

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การถ่ายภาพสร้างสรรค์ของนักศึกษาสาขาวิชาศิลปศึกษาโดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน

The Development of Learning Activities in Creative Photography for Students in Art Education by Using Flipped Classroom Technique

กัญญภัทร อรอินทร์ (Kunnapat Orain)^{1*} ดร.ศิริพงษ์ เพ็ญศิริ (Dr.Siribhong Bhasiri)**

บทคัดย่อ

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การถ่ายภาพสร้างสรรค์ของนักศึกษาสาขาวิชาศิลปศึกษาโดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน พบว่า จากผลการประเมินผลงานของนักศึกษารวม 9 แผนการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 83.25 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.55 มี 7 แผนการจัดการเรียนรู้ที่นักศึกษามีผลการประเมินผลงานผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ตามที่ตั้งไว้ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9, แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8, แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2, แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7, แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1, แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 และ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 92.14, 87.68, 85.95, 84.98, 80.47 และ 80.47 ตามลำดับ และมี 2 แผนการจัดการเรียนรู้ที่นักศึกษามีผลการประเมินผลงานไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ตามที่ตั้งไว้ ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง 3D photography ถ่ายภาพสามมิติ และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง Cloud Photography ถ่ายภาพก้อนเมฆ มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 73.09 และ 67.14 นอกจากนี้ ปัญหาและอุปสรรคที่พบคือนักศึกษาบางคนไม่มี Application สำหรับการถ่ายภาพ 3D photography ถ่ายภาพสามมิติ และสภาพภูมิอากาศไม่เอื้ออำนวย ต่อการเรียนรู้การถ่ายภาพ Cloud Photography ถ่ายภาพก้อนเมฆ

ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาวิชาศิลปศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การถ่ายภาพสร้างสรรค์โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดรูปแบบการจัดการเรียนรู้การถ่ายภาพสร้างสรรค์โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้านในด้านอาจารย์ผู้สอนที่ระดับมาก คิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 4.00 รองลงมาคือด้านบรรยากาศด้านกิจกรรมการเรียนรู้และด้านประโยชน์ที่ได้รับ มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 3.90 เท่ากัน

ABSTRACT

The research findings found that: The average score of the students' works in 9 lesson plans was 83.25% (S.D. 4.55). Seven lesson plans which students' works passed the set criteria 80% were lesson plans 9, 8, 2, 7, 1, 4, and 3 whose mean scores were 92,14%, 87.68%, 84.98%, 80.47%, and 80.47% respectively. However, the mean score of students' works in lesson plan 5: 3D Photography was 73.09% and that in lesson plan 6: Cloud Photography was 67.14% which did not pass the set criteria 80%. In addition, the problems and obstacles were some students had no application for 3D photography and the weather was not suitable for learning the cloud photography.

The satisfaction of students in Art Education towards learning activities in creative photography by using flipped classroom technique found that in terms of the teacher was in high level with the mean score 4.00 and the mean scores of the atmosphere, the learning activities and the benefits were the same which was 3.90.

คำสำคัญ: ศตวรรษที่ 21 ห้องเรียนกลับด้าน ความคิดสร้างสรรค์

Keywords: 21st Century, Flipped classroom, Creative thinking

¹ Corresponding author: kanjor@kku.ac.th

* นักศึกษา หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

บทนำ

การศึกษาในศตวรรษที่ 21 จำเป็นอย่างยิ่งต้องพึ่งพาเทคโนโลยีในการสื่อสารเพื่อเชื่อมโยงข้อมูลข่าวสารต่างๆ ทั่วโลก และเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับการเรียนรู้ตลอดชีวิตในด้านทักษะการเรียนรู้ (Learning Skill) ระบบการศึกษาไทยจำเป็นต้องมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงและพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนในรูปแบบใหม่ให้สอดคล้องกับสภาวะการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในปัจจุบันและทักษะที่ทุกคนต้องเรียนรู้ตลอดชีวิต คือ ทักษะการเรียนรู้ 3Rx7C ซึ่งประกอบด้วย (R)eading อ่านออก, (R)iting เขียนได้, (R)ithmetics คิดเลขเป็น ส่วนการเรียนรู้ 7C ได้แก่ การเรียนรู้ทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะในการแก้ปัญหา (Critical Thinking and Problem Solving), ทักษะด้านความเข้าใจความต่างด้านวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์ (Cross-cultural Understanding), ทักษะด้านความร่วมมือ การทำงานเป็นทีมและภาวะผู้นำ (Collaboration, Teamwork and Leadership), ทักษะด้านการสื่อสารและรู้เท่าทันสื่อ (Communications, Information, and Media Literacy), ทักษะอาชีพและทักษะการเรียนรู้ (Career and Learning Skills) และทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่งในยุคนี้ ได้แก่ ทักษะด้านการสร้างสรรค์และนวัตกรรม (Creativity and Innovation) ทักษะด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Computing and ICT Literacy) ส่วนสาระวิชาหลักที่ต้องเรียนรู้ คือ ภาษาอันเป็นรากเหง้าของเรา ภาษาทางการและภาษาสากล จำเป็นต้องเรียนควบคู่ไปกับการเรียนรู้ในกลุ่มสาระวิชาต่างๆ ไปพร้อมๆ กัน ทั้งศิลปะ วิทยาศาสตร์ ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ คณิตศาสตร์ เศรษฐศาสตร์รัฐและความเป็นพลเมืองดี [1]

การสอนแบบห้องเรียนกลับด้านตามแนวคิด 2 ประการ [2] คือ 1) พิจารณาเลือกเทคโนโลยีที่มีความเป็นไปได้มาใช้กับนักเรียนและนักเรียนสามารถนำขึ้นมาเรียนได้ในขณะเดินทางหรือในเวลาว่างอาศัยเครื่องมือที่นักเรียนมีเป็นอุปกรณ์ช่วยในการเรียนรู้เช่น คอมพิวเตอร์ แท็บเล็ต สมาร์ทโฟน หรือ แล็ปท็อป ซึ่งนอกเหนือจากการเรียนในชั้นเรียนปกติ 2) จัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อเป็นตัวเชื่อมให้ผู้เรียนและผู้สอน หรือแม้แต่ว่างานระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนเอง เช่น อีเมลจากผู้เรียนที่มีคำถามข้อสงสัยไปยังผู้สอน และอีเมลจากผู้สอนตั้งคำถามไปยังผู้เรียน จุดประสงค์เพื่อเปลี่ยนแปลงวิธีการสอนของผู้สอนจากการสอนบรรยายหน้าชั้นเรียน หรือจากผู้สอนไปเป็นครูฝึก ฝึกให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัด ทำกิจกรรมอื่นๆ ในชั้นเรียน หรือเรียกว่าเป็นคิวเตอร์โดยใช้เทคโนโลยีผสมผสานกับการเรียนที่เด็กสมัยใหม่ชอบ ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ICT ซึ่งถือได้ว่าเป็นการนำเอาโลกของโรงเรียนมาไว้ในโลกของผู้เรียนใช้สื่อการเรียนการสอนจากบทเรียนช่วยสอนจาก VDO ทั้งที่ทำขึ้นเองและมีคนทำไว้แล้วบน โลกอินเทอร์เน็ต(Internet) มาช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ล่วงหน้าและเป็นการเปิดเผยเนื้อหาสาระการเรียนการสอนของผู้สอนให้ผู้ปกครองและสังคมได้รับรู้ถึงวิธีการเรียนรู้สามารถสร้างความเชื่อมั่นในคุณภาพการเรียนการสอนของผู้สอนและสถานศึกษาได้อีกทาง

ห้องเรียนกลับด้านเป็นการจัดรูปแบบการเรียนการสอนที่ก่อให้เกิดกระบวนการสร้างองค์ความรู้ที่เรียกว่า “การเรียนรู้แบบรอบรู้หรือการเรียนรู้ให้รู้จริง (Mastery Learning)” ซึ่งเป็นการเรียนที่ช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพิ่มความร่วมมือระหว่างผู้เรียน เพิ่มความมั่นใจและช่วยให้โอกาสแก่ผู้เรียนได้ปรับปรุงแก้ไขตนเองในการเรียนรู้ได้ตลอดเวลา ผลการวิจัยพบว่า การเรียนแบบรอบรู้ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้เนื้อหาสาระสำคัญๆ ได้ถึงร้อยละ 80 เมื่อเปรียบเทียบกับการเรียนการสอนแบบบรรยาย ซึ่งผู้เรียนสามารถเรียนรู้เนื้อหาสาระสำคัญได้เพียงแค่ร้อยละ 20 เท่านั้น [2]

การจัดการเรียนรู้ มีองค์ประกอบสำคัญ 4 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร (Curriculum) คือ การศึกษาจุดประสงค์ของรายวิชาและการตั้งจุดประสงค์ที่ชัดเจนและต้องเลือกเนื้อหาสาระให้เหมาะสมสอดคล้องกับท้องถิ่น ด้านการจัดการเรียนรู้ (Instruction) คือ การเลือกวิธีการสอน เทคนิคการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมเพื่อช่วยให้ผู้เรียนบรรลุตาม

จุดประสงค์ที่ตั้งไว้ ด้านการวัดผล (Measuring) คือ การเลือกวิธีการวัดประเมินผลที่เหมาะสม สามารถวิเคราะห์ผลได้ ด้านการประเมินผลการจัดการเรียนรู้ (Evaluating) คือ ความสามารถในการประเมินผลการจัดการเรียนรู้ทั้งหมด [3]

สภาพความต้องการของสังคมและทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 (การผลิตครูพันธุ์ใหม่) ตามโครงการผลิตครู การศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรีหลักสูตร 5 ปี ดำเนินการปรับปรุงหลักสูตรเพื่อผลิตครูที่มีคุณลักษณะเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญอย่างลึกซึ้งในสาขาวิชานั้นๆ หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศึกษาหลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2556 มุ่งเน้นให้วิชาศิลปศึกษาเป็นเครื่องมือช่วยพัฒนาทักษะการคิดอย่างสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของการเรียนรู้ มุ่งให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ด้านศิลปะไปประยุกต์ใช้ได้ในชีวิตประจำวัน และประกอบอาชีพในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ ปฏิบัติงานให้ผู้เรียนระลึกถึงคุณค่าทางศิลปวัฒนธรรม ปฏิบัติงานจิตวิญญาณความเป็นครู เห็นคุณค่าของตัวเอง มีความเชี่ยวชาญเฉพาะ สามารถเชื่อมโยงทฤษฎีไปสู่การปฏิบัติได้ตามสภาพจริงในสถานศึกษา เน้นการผลิตครูที่มีความรู้ด้านวิชาการ วิชาการ วิชาคน ด้วยกระบวนการคิด การวิจัย โดยรูปแบบบูรณาการควบคู่กับการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมจรรยาวิชาชีพครู ซึ่งสอดคล้องกับกรอบคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของบัณฑิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น ที่เน้นให้นักศึกษามีประสบการณ์ในศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง สามารถประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ มุ่งเน้นการจัดการเรียนการสอน โดยใช้การวิจัยเป็นฐานและสอดคล้องกับพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยขอนแก่นอันเป็นมหาวิทยาลัยแห่งการวิจัย [4]

การถ่ายภาพสร้างสรรค์ เป็นรายวิชาที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในการใช้กล้องและอุปกรณ์ถ่ายภาพ มีความรู้ความเข้าใจในแนวคิด หลักการถ่ายภาพศิลปะมีทักษะการถ่ายภาพอย่างสร้างสรรค์ สามารถจัดการภาพถ่าย ตกแต่งภาพถ่ายและนำเสนอภาพถ่ายศิลปะสู่ สังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยศึกษาหลักการ ความรู้ จากตำรา เอกสาร สื่อการเรียนรู้นานาชาติออนไลน์ต่าง อีกทั้งสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง จัดทำรายงานเชิงวิจัย หรือผลงานอย่างสร้างสรรค์ ได้ มีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคมในการถ่ายภาพ ตระหนักในคุณค่าการถ่ายภาพสร้างสรรค์ตามแนวความคิดทางศิลปะ สามารถนำผลงานภาพถ่ายไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้อย่างมีวิจารณญาณแก้ปัญหาได้อย่างสร้างสรรค์และปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูได้เป็นอย่างดี [4]

จากการสำรวจก่อนนำรูปแบบการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การถ่ายภาพสร้างสรรค์ของนักศึกษาสาขาวิชาศิลปศึกษาโดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้านไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย พบว่านักศึกษายังคงยึดติดกับการเรียนรู้ในรูปแบบเดิมๆ และเชื่อว่ารูปแบบการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านจะไม่สามารถพัฒนาทักษะการเรียนรู้ด้านศิลปะของตนเองได้ อีกทั้งในปัจจุบันนักศึกษามีการนำเสนอผลงานภาพถ่ายในแง่มุมต่างๆ และยังขาดการตระหนักถึงมารยาทในการถ่ายภาพและความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคมในการนำภาพถ่ายไปใช้

จากข้อมูลสภาพปัญหาความสำคัญและเหตุผล ข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจนำแนวคิด 2 ประการนี้ [2] มาใช้ในการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การถ่ายภาพสร้างสรรค์ของนักศึกษาสาขาวิชาศิลปศึกษาโดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การถ่ายภาพสร้างสรรค์ของนักศึกษาสาขาวิชาศิลปศึกษาโดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน (นักศึกษาผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ตามที่ตั้งไว้)
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาวิชาศิลปศึกษาที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้การถ่ายภาพสร้างสรรค์โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักศึกษาสาขาวิชาศิลปศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่นที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาสาขาวิชาศิลปศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่นที่เรียนในรายวิชา 235 502 การถ่ายภาพสร้างสรรค์ (Creative Photography) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 35 คน ได้มาโดยวิธีเลือกแบบเจาะจง

3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ตัวแปรต้น คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การถ่ายภาพสร้างสรรค์ โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน

3.2 ตัวแปรตาม คือ ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และความพึงพอใจต่อการพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้การถ่ายภาพสร้างสรรค์

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ในรายวิชา 235 502 การถ่ายภาพสร้างสรรค์ (Creative Photography) จำนวน 9 แผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้ 1) แนะนำการจัดการเรียนรู้การถ่ายภาพสร้างสรรค์โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน 2) แนวคิด หลักการถ่ายภาพเชิงสร้างสรรค์ (เน้นแนวความคิดและมุมมองทางศิลปะ 3) เทคนิคถ่ายรูปด้วยสมาร์ตโฟนด้วยเทคนิคแบบ Panorama 4) Candid photography การถ่ายภาพที่เผลอ/ ภาพแอบถ่าย 5) 3D photography ถ่ายภาพสามมิติ 6) Cloud photography ถ่ายภาพก้อนเมฆ 7) Street photography 8) ความรู้สึกจากบทเพลงผู้ผลงานศิลปะ หัวข้อ ภาพถ่ายเล่าเรื่อง 9) การนำเสนอผลงานภาพถ่ายสร้างสรรค์

5. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

5.1 แบบประเมินผลงาน (ประเมินตามเนื้อหาสาระของแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 9 แผนการจัดการเรียนรู้) มีระดับคะแนน 1-4 (ต้องปรับปรุง-ดีมาก) เกณฑ์การให้คะแนน คือ 0-12 คะแนนขึ้นไป (ต้องปรับปรุง-ดีมาก)

5.2 แบบประเมินพฤติกรรม (ประเมินการมีวินัย มีความซื่อสัตย์ มีความตรงต่อเวลา) มีระดับคะแนน 1-4 (ต้องปรับปรุง-ดีมาก) เกณฑ์การให้คะแนน คือ 0-12 คะแนนขึ้นไป (ต้องปรับปรุง-ดีมาก)

5.3 แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนา กิจกรรมการจัดการเรียนรู้การถ่ายภาพสร้างสรรค์ของนักศึกษาสาขาวิชาศิลปศึกษาโดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน เป็น Rating Scale ประเมินด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านบรรยากาศ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ และประโยชน์ที่ได้รับ มีระดับคะแนน 1-5 (พึงพอใจน้อยที่สุด-พึงพอใจมากที่สุด) เกณฑ์การประเมิน คือ 1.00-5.00 (ไม่พอใจมากที่สุด-พึงพอใจมากที่สุด)

6. การดำเนินการ

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) ทำการวิจัยกับกลุ่มเป้าหมายเพียงกลุ่มเดียวมุ่งหาคำตอบเป็นองค์รวม เพื่อการพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้การถ่ายภาพสร้างสรรค์ของนักศึกษาสาขาวิชาศิลปศึกษา โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน ตามแนวคิดของ [5] บิดาแห่งการวิจัยเชิงปฏิบัติการ และรูปแบบการวิจัยนี้ถูกพัฒนาขึ้นอย่างสมบูรณ์โดย [6] มีรูปแบบดังนี้

6.1 การวางแผน (plan) คือ การปฏิบัติเพื่อปรับปรุงพัฒนาสิ่งที่เกิดขึ้นแล้วให้ดีขึ้น โดยการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน

6.2 ลงมือปฏิบัติ (action) คือ ปฏิบัติตามแผนขั้นนำไปใช้ (นำแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 9 แผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้กับนักศึกษาสาขาวิชาศิลปศึกษาโดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน

6.3 การสังเกต (observe) คือ สังเกต สํารวจ และรวบรวมข้อมูล (สังเกตพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้การพัฒนาทักษะและความคิดสร้างสรรค์)

6.4 การสะท้อนผลการปฏิบัติ (reflect) คือ ผลของการปฏิบัตินี้ให้เป็นพื้นฐานของการวางแผนงานเพื่อปรับปรุงและพัฒนาในขั้นต่อไป (ประเมินและสะท้อนผลโดยนักศึกษาและอาจารย์ผู้สอน) เมื่อครบวงจรหนึ่งๆ แล้วจึงพิจารณาปรับปรุงแผนเพื่อนำไปปฏิบัติในวงจรต่อไป

การสอนแบบห้องเรียนกลับด้านนี้ ผู้วิจัยได้แนวคิด 2 ประการ[2] มาทำการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ การถ่ายภาพสร้างสรรค์ของนักศึกษาสาขาวิชาศิลปศึกษาโดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ [6] และมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามแนวความคิด [7] ดังนี้

1. Upload ไฟล์ VDO ไว้บนเครือข่าย Internet/ Facebook/ Line (ซึ่งผู้สอนจะดูได้ว่าผู้เรียนคนใดเข้ามาดูหรือไม่) โดยแบ่งเป็นหัวข้อสั้นๆ ไม่เกิน 10 นาที

2. ให้ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาสาระใน VDO ตามหัวข้อต่างๆ ที่ผู้สอนมอบหมายให้ ในแผนการสอนในแต่ละคาบ

3. ให้ผู้เรียนจดบันทึกสรุปใจความสำคัญหรือ Comment ได้ภาพ หรือ VDO ของเนื้อหาระหว่างการดู VDO ที่ผู้สอน Upload ไฟล์ไว้

4. ให้ผู้เรียนถามคำถามก่อนเรียนหรือผู้สอนมีการ Comment ผลงานเพื่อการปรับปรุงแก้ไขในครั้งต่อไปและร่วมกันแลกเปลี่ยนความรู้กับเพื่อนๆ ในชั้นเรียน

5. จัดกิจกรรมตามวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม มีการทดสอบทั้งเป็นกลุ่มและเดี่ยว, ทดสอบแบบมี Choice หรือ เติมคำในช่องว่าง แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันหรือให้สรุปคลิป VDO แล้วนำมาเล่าให้เพื่อนๆ ฟัง

7. การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับข้อมูลเชิงปริมาณส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และสรุปความเชิงพรรณนา

ผลการวิจัย

1. บริบทการจัดการเรียนการสอน แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 แนะนำการจัดการเรียนรู้การถ่ายภาพสร้างสรรค์โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน

ขั้นสอน

1.1 เปิด VDO การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษ ที่ 21 ให้แก่นักศึกษา

1.2 ให้นักศึกษาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ความคิดเห็นร่วมกันจาก VDO การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยมีผู้สอนคอยกระตุ้นความคิด

1.3 ให้นักศึกษาหาความเชื่อมโยงระหว่างหลักการแนวคิดการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้านกับการประยุกต์ใช้เครื่องมือสื่อสารและเทคโนโลยีสื่อออนไลน์ Internet, Facebook, Line, YouTube มาช่วยในการเรียนรู้โดยมีผู้สอนให้คำแนะนำเพิ่มเติม

1.4 นักศึกษาแบ่งกลุ่มๆ ละ 4-5 คน โดยแต่ละกลุ่มจะศึกษาการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้านในบริบทที่แตกต่างกันจาก VDO (1-4) ที่ผู้สอน Upload ไว้บน Facebook

1.5 นักศึกษานำเสนองานจาก Facebook กลุ่ม โดยมีผู้สอนคอยให้คำแนะนำกับนักศึกษา

ภารกิจจัดการเรียนรู้ห้องเรียนกลับด้าน

1.6 ผู้สอนแจ้งนักศึกษาว่าในสัปดาห์ถัดไปจะใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้านนี้ พร้อมทั้งให้นักศึกษาคู VDO ที่จะ Upload งานบน Facebook กลุ่ม มาล่วงหน้า

2. ผลการพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้การถ่ายภาพสร้างสรรค์ของนักศึกษาสาขาวิชาศิลปศึกษาโดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน

พบว่า ส่วนใหญ่นักศึกษาทำคะแนนได้ในระดับดีจากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9 เรื่องการนำเสนอผลงานภาพถ่ายสร้างสรรค์ มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 97.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.86 รองลงมาคือแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8, 2, 7, 1, 4, 3 และ 5 เรื่อง ความรู้สึกจากบทเพลงสู่ผลงานศิลปะ หัวข้อ ภาพถ่ายเล่าเรื่อง, แนวคิดหลักการถ่ายภาพเชิงสร้างสรรค์ (เน้นแนวความคิดและมุมมองทางศิลปะ), Street photography, แนะนำการจัดการเรียนรู้ถ่ายภาพสร้างสรรค์ โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน, Candid photography (การถ่ายภาพที่เปลือย/ ภาพแอบถ่าย), เทคนิคถ่ายภาพด้วยสมาร์ตโฟนด้วยเทคนิคแบบ Panorama และ 3D photographyถ่ายภาพสามมิติมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 92.14, 87.68, 85.95, 84.98, 80.47, 80.47 และ 73.09 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6.05, 9.88, 6.93, 10.29, 7.81, 9.02 และ 8.60 ตามลำดับ และน้อยที่สุดคือแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง Cloud Photography (ถ่ายภาพก้อนเมฆ) มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 67.14 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 9.89 และ พบว่า นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยร้อยละจาก 9 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยนำมาใช้ คิดเป็นร้อยละ 83.25 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.55 ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ตามที่ตั้งไว้

3. ผลการวิเคราะห์แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้การถ่ายภาพสร้างสรรค์ของนักศึกษาสาขาวิชาศิลปศึกษา โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน

3.1 ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

พบว่า ส่วนใหญ่นักศึกษาที่ลงทะเบียนในรายวิชา 235 502 การถ่ายภาพสร้างสรรค์ เป็นเพศหญิง จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 62.85 เป็นเพศชาย จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 37.14 นักศึกษาทั้งหมดเป็นนักศึกษาสาขาวิชาศิลปศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 35 คนคิดเป็นร้อยละ 100 ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลในรายวิชา 235 502 การถ่ายภาพสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นรายวิชาเลือกเสรี นักศึกษาเลือกเรียนรายวิชานี้เพราะเป็นวิชาที่น่าสนใจ จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 65.7 รองลงมา คือ เลือกเรียนตามเพื่อนและเลือกเรียนวิชาอื่นไม่ได้เพราะติดเรื่องเวลาเรียน จำนวน 9 และ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 25.71 และ 5.71 ตามลำดับน้อยที่สุด คือ เพราะชอบอาจารย์ผู้สอน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.85 วิธีการเรียนที่นักศึกษายใช้ในการเรียนรายวิชานี้ คือนักศึกษาเข้าห้องเรียนสม่ำเสมอจำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 70-80 ของเวลาเรียนทั้งหมด นักศึกษาได้รับแจกเอกสารประมวลรายวิชา (Course-Syllabus) วัตถุประสงค์การสอนหรือแผนการจัดการเรียนรู้ อาจารย์ผู้สอนมีสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอนในชั้นเรียน ได้แก่ ใบความรู้ คอมพิวเตอร์ VDO Power Point Presentation รูปภาพ และ Projector ห้องเรียนมีขนาดห้องเพียงพอต่อจำนวนนักศึกษา และเครื่องมือการเรียนการสอนมีความเหมาะสมกับจำนวนนักศึกษา โดยมีอาจารย์ประจำรายวิชา คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริพงษ์ เพ็ญศิริ และ นางสาวกัญญภัทร อรอินทร์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน กลุ่มวิชาเฉพาะการสอนศิลปะ เป็นผู้สอนและเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย จำนวน 9 ครั้งๆ ละ 3 ชั่วโมง รวม 27 ชั่วโมง

3.2 ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาวิชาศิลปศึกษาที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน

พบว่าส่วนใหญ่ของนักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การถ่ายภาพสร้างสรรค์โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับมากที่สุด คือ ด้านอาจารย์ผู้สอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 รองลงมาคือ ด้านบรรยากาศ, ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ และ ด้านประโยชน์ที่ได้รับมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 เท่ากัน โดยรวมนักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับในระดับมาก

สรุปและอภิปรายผล

1. ผลการประเมินตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-9 วิเคราะห์จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 2 ใน 3 ท่าน มีค่า IOC โดยรวมเท่ากับ 0.84

พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมและสามารถนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายได้ มีทั้งหมด 7 แผนการเรียนรู้ คือแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1, 2, 3, 4, 5, 7 และ 9 มีค่าเท่ากับ 0.66-1.00 ทั้งนี้ มี 2 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เชี่ยวชาญให้ความเห็นว่า ไม่แน่ใจว่าจะสามารถนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายได้หรือไม่ หากจะนำไปใช้ต้องพัฒนาปรับปรุงเพิ่มเติม ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 และ 8 ไปพัฒนาเพิ่มเติมแล้วนำมาใช้กับกลุ่มเป้าหมายเพื่อให้ได้ผลการจัดการเรียนรู้ในบริบทจริง

2. ผลการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การถ่ายภาพสร้างสรรค์ของนักศึกษาสาขาวิชาศิลปศึกษาโดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน จากการประเมินผลงานของนักศึกษารวม 9 แผนการจัดการเรียนรู้

พบว่า มี 2 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ตามที่ตั้งไว้ ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 และ 6 เรื่อง 3D photography (ถ่ายภาพสามมิติ), Cloud Photography (ถ่ายภาพก้อนเมฆ) มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 73.09 และ 67.14 นอกจากนี้ยังพบว่า ปัญหาและอุปสรรคที่ทำให้ผลการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวไม่เป็นไปตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้คือ นักศึกษาบางคนไม่มี Application สำหรับการถ่ายภาพ 3D photography (ถ่ายภาพสามมิติ) และสภาพภูมิอากาศไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้การถ่ายภาพ Cloud Photography (ถ่ายภาพก้อนเมฆ) และจากผลการทดสอบทักษะความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า นักศึกษามีทักษะความคิดสร้างสรรค์จากคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน 6 คะแนน หลังเรียน 7.51 ซึ่งเพิ่มขึ้นจากเดิม 1.57 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 15.71 ตามแนวคิด [8] ที่ว่าความคิดสร้างสรรค์เป็นความสามารถทางสมอง เป็นความสามารถที่จะคิดได้กว้างไกล หลายทิศทาง ลักษณะความคิดเช่นนี้จะนำไปสู่การคิดประดิษฐ์ สิ่งแปลกใหม่ รวมถึงการคิดค้นหาวิธีการแก้ปัญหาได้สำเร็จ ซึ่งประกอบด้วย ความคล่องในการคิด ความคิดยืดหยุ่น ความคิดแปลกใหม่ คนที่มีลักษณะเช่นนี้จะเป็นคนกล้าคิด ไม่กลัวถูกวิพากษ์วิจารณ์ มีอิสระในการคิด สามารถสร้างสรรค์ผลงานได้ดี ถึงแม้ว่าแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 2 ไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ตามที่ตั้งไว้ แต่ก็ถือได้ว่าการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การถ่ายภาพสร้างสรรค์ของนักศึกษาสาขาวิชาศิลปศึกษาโดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน สามารถพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาสาขาวิชาศิลปศึกษาได้อีกรูปแบบหนึ่ง นักศึกษาบางคนเสนอแนะให้ใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านควบคู่ไปกับการเรียนการสอนในรูปแบบอื่นๆ ที่จะสามารถเข้าได้กับบริบทของสาขาวิชา ส่วนหนึ่งเห็นว่าการฝึกให้นักศึกษาค้นหาคำตอบได้ด้วยตัวเอง และการส่งงานผ่าน Facebook นั้น มีความเหมาะสมดีแล้ว สะดวกรวดเร็วต่อการสะท้อนผลกลับ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัย [2] ที่ว่า Flipped Classroom ก่อให้เกิดกระบวนการสร้างองค์ความรู้ที่เรียกว่า “การเรียนรู้แบบรอบรู้หรือการเรียนรู้ให้รู้จริง (Mastery Learning)” เป็นการเรียนที่ช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสร้างความร่วมมือระหว่างผู้เรียน

ส่งเสริมให้ผู้เรียนมั่นใจในตนเอง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ปรับปรุงแก้ไขตนเองในการเรียนรู้ได้ตลอดเวลา ผลการวิจัย การเรียนรู้แบบรอบรู้ช่วยให้ผู้เรียนประมาณร้อยละ 80 สามารถเรียนเนื้อหาสาระสำคัญได้ดีเมื่อเทียบกับร้อยละ 20 ที่ใช้วิธีการสอนแบบเดิม โดยยึดแนวคิดหลักที่ว่า เรียนที่บ้าน-ทำการบ้านที่โรงเรียน เวลาที่ผู้เรียนต้องการพบผู้สอนจริงๆ คือ เวลาที่ผู้เรียนต้องการความช่วยเหลือในชั้นเรียน ผู้สอนจะเป็นคนคอยชี้แนะกระบวนการต่างๆ แจกสื่อให้ผู้เรียนนำไปศึกษาล่วงหน้าที่บ้าน เมื่อเข้า ชั้นเรียนในวันรุ่งขึ้น ผู้เรียนจะซักถามข้อสงสัย แล้วลงมือทำงานที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งอาจจะเป็นรายบุคคลหรือเป็นรายกลุ่มก็ได้ โดยมีผู้สอนคอยให้คำแนะนำตอบข้อสงสัยให้

นอกจากนี้จากการศึกษา [9] การพัฒนารูปแบบการสอนบนเว็บ โดยใช้วิธีการจัดการความรู้รายวิชา คอมพิวเตอร์เพื่องานอาชีพ ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โดยรูปแบบการสอนบนเว็บมีกระบวนการเรียนการสอน 6 ขั้นตอน ดังนี้ การกำหนดความรู้ แสวงหาความรู้ สร้างความรู้ ถ่ายโอนความรู้ จัดเก็บความรู้ และการใช้ประโยชน์ จากความรู้โดยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80 พบว่า นักเรียนร้อยละ 86.36 ที่เรียนรู้ด้วยการสอนบนเว็บโดยใช้วิธีการจัดการความรู้ที่พัฒนาขึ้น มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักศึกษามีความพึงพอใจต่อการเรียนตามรูปแบบการสอนบนเว็บอยู่ในระดับมาก

และสอดคล้องกับ [10] ที่ว่า "ห้องเรียนกลับด้าน" เป็นการเรียนรู้แบบผสมผสานรูปแบบการเรียนมีการนำเทคโนโลยีมาช่วยพัฒนาการสอน ผู้สอนมีเวลาใกล้ชิดกับผู้เรียนมากขึ้น งานหลักของผู้สอน คือ สอนผู้เรียนเมื่อไม่เข้าใจ หลายคนเห็นว่า "ห้องเรียนกลับด้าน" อาจส่งผลเสียต่อผู้เรียนที่ไม่สามารถเข้าถึงอินเทอร์เน็ตได้นอกสถานศึกษา ผู้สอนหลายท่านแก้ปัญหาด้วยการแจก CDs หรือ Thumb drives ที่มีไฟล์วิดีโอให้ผู้เรียนนำกลับไปศึกษาต่อที่บ้านแทน

3. การประเมินตรวจสอบคุณภาพของแบบประเมินความพึงพอใจการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การถ่ายภาพสร้างสรรค์ของนักศึกษาสาขาวิชาศิลปศึกษาโดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน ผู้วิจัยทำการประเมินดังนี้ 1) แบบประเมินความพึงพอใจมีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วนและสัมพันธ์กัน 2) เนื้อหาสาระของแบบประเมินมีความสอดคล้องกัน 3) เนื้อหาสาระของแบบประเมิน ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป 4) เนื้อหาสาระของแบบประเมิน ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนักศึกษา ประกอบด้วย ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านบรรยากาศ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ และ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ 5) วิธีการวัดผลและเครื่องมือสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และกิจกรรม 6) เกณฑ์การประเมินผลชัดเจนครอบคลุมทั้งด้านความรู้ทักษะและเจตคติ ซึ่งมีค่า IOC เท่ากับ 1.00

4. ผลจากการวิเคราะห์ความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การถ่ายภาพสร้างสรรค์ของนักศึกษาสาขาวิชาศิลปศึกษาโดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน

พบว่า โดยรวมนักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การถ่ายภาพสร้างสรรค์ โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้านมากที่สุดคือ ด้านอาจารย์ผู้สอนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 รองลงมาคือ ด้านบรรยากาศด้านกิจกรรมการเรียนรู้ และ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 เท่ากัน

ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยได้ว่า การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การถ่ายภาพสร้างสรรค์โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้านเป็นอีกรูปแบบหนึ่งที่สามารถพัฒนาทักษะความคิด การประยุกต์ใช้จินตนาการของผู้เรียนได้ หากผู้เรียนเข้าใจหลักการแนวคิดของรูปแบบการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านก่อนที่ผู้สอนจะจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ การศึกษาค้นคว้าข้อมูลการเรียนรู้มาก่อนล่วงหน้าจะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีแนวคิดที่แปลกใหม่ อยากรู้อยากลอง และผู้เรียนต้องไม่ยึดติดกับรูปแบบการเรียนรู้ในรูปแบบเดิมๆ มั่นฝึกฝนตนเองจนเกิดความชำนาญ ฝึกเป็นคนช่างสังเกต ขยัน ตั้งใจทบทวนตัวเอง ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีรอบตัวเพื่อช่วยในการเรียนรู้ นอกจากนี้ผู้เรียนยังมีความพึงพอใจต่อ

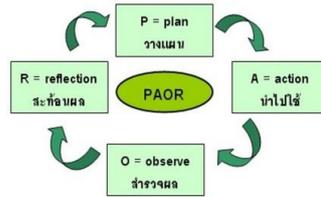
การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การถ่ายภาพสร้างสรรค์โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้านเพราะเป็นสิ่งใกล้ตัวโดยใช้ Facebook ที่สามารถตอบสนองความต้องการได้ทุกที่ทุกเวลาผู้สอนเองจำเป็นต้องทำความเข้าใจรูปแบบการจัดการเรียนรู้ห้องเรียนกลับด้านอย่างละเอียดก่อนนำมาใช้กับผู้เรียน เพราะในชั่วโมงแรกผู้เรียนอาจยังไม่เข้าใจและไม่เชื่อมั่นว่าการจัดการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านจะสามารถพัฒนาทักษะความรู้ของผู้เรียนได้

กิตติกรรมประกาศ

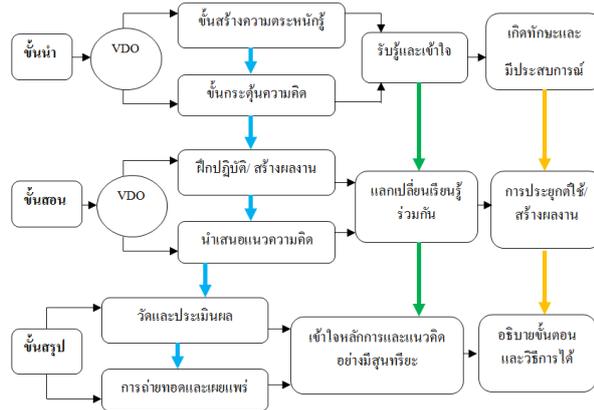
ขอกราบขอบคุณอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริพงษ์ เพ็ญศิริ ที่กรุณาให้คำแนะนำปรึกษาดูแลความก้าวหน้าด้วยดีเสมอมา รองศาสตราจารย์จุมพล ราชวิจิตรและรองศาสตราจารย์วัชรินทร์ ศรีรักษา คณะกรรมการสอบที่กรุณาให้คำแนะนำแก้ไขปรับปรุงทำให้ผลงานวิจัยสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่กรุณาตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิจัยในครั้งนี้ ขอขอบคุณอาจารย์พัชรา พันธรักษ์พงษ์ อาจารย์ประจำสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษให้ผู้มีพื้นฐานอื่นนอกจากภาษาอังกฤษ ที่คอยให้คำแนะนำด้วยดีเสมอมา ขอขอบคุณนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาศิลปศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่นทุกคน ที่ให้ความร่วมมือและช่วยเหลือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้จนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีตามวัตถุประสงค์

เอกสารอ้างอิง

1. Panich V. Routes to student learning in the 21st Century. Bangkok: Sodsri Foundation – Saritwong; 2012.
2. Bergmann J, Sams, A. Flip your classroom reach every student in every class every day.
3. Valaya Alongkorn Rajabhat University. Guide for the Teaching Management Use learner-centered learning. Bangkok: Teianwattana Printing. 2010.
4. Bachelor of Education Program in Art Education 5 Year Program [Internet]. 2012. [updated 2012 Jan 23; Cited 2015 Oct 11]. Available from: <http://ednet.kku.ac.th/picture/10-CUR2-WEB%20ED.pdf>.
5. Lewin K. Action research and minority problems. Journal of Social. 1946; 2(4): 34-46.
6. Kemmis S, McTaggart R. The action research planner. Victoria, Australia: Deakin University; 1982.
7. Chindarattanavorakul P. Learning Achievement of Students Who Used and did not Use the E-learning Reviewing Lessons of the Taxation Course and Opinion towards the E-learning Reviewing Lessons. [Internet]. 2012 [updated 2014 Aug 15; cited 2015 Oct 11]. Available from: <http://libdoc.dpu.ac.th/research/149787.pdf>.
8. Guilford JP. The nature of human intelligence. New York: McGraw-Hill; 1967.
9. Vongprasert T. The Development of Web-Based Instruction Model by Using Knowledge Management Method on Computer at work Subject for Vocational Certificate. Journal of Education Research, Graduate Studies Research, Khon Kaen University. 2014; 8(1): 137-46.
10. Suwanpanich C. Inside the classroom receptive to new ideas. (No.1) [Internet]. 2013. [updated 2014 Apr 25; Cited 2015 Oct 11]. Available from: <http://www.taamkru.com/th/>.

ภาพที่ 1 รูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการ Action Research PAOR (Kemmis & McTaggart, 1982)

ภาพที่ 2 แสดงแนวคิด ขั้นตอนการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การถ่ายภาพสร้างสรรค์โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน

ภาพที่ 3 เนื้อหาจาก VDO/ วิธีสร้างการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ความยาว 11.35 นาที

ภาพที่ 4 ผู้สอนเชื่อมโยงหลักการ แนวคิด การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้านกับการประยุกต์ใช้เครื่องมือสื่อสารและเทคโนโลยี

ภาพที่ 5 นักศึกษาแบ่งกลุ่มกัน โดยแต่ละกลุ่มจะศึกษาการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน
ในบริบทที่แตกต่างจากวิดีโออมองเรามองโลกตอน “Flipped Classroom”

ภาพที่ 6 นักศึกษานำเสนองานตามหัวข้อที่ได้รับมอบหมาย

ภาพที่ 7 เนื้อหาวิดีโอจากรายการ Cyber City เปิดไอเดีย การถ่ายภาพในมุมมองสุดสร้างสรรค์ ความยาว 06.18 นาที

ตารางที่ 1 ผลการพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้การถ่ายภาพสร้างสรรค์ของนักศึกษาสาขาวิชาศิลปศึกษา
โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้านรวม 9 แผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่/ คะแนนการประเมิน		
แผนที่	ค่าเฉลี่ย	SD.
1	84.98	10.29
2	87.68	9.88
3	80.47	9.02
4	80.47	7.81
5	73.09	8.60
6	67.14	9.89
7	85.95	6.93
8	92.14	6.05
9	97.33	3.86
ค่าเฉลี่ยรวม 9 แผนการจัดการเรียนรู้		83.25
SD รวม 9 แผนการจัดการเรียนรู้		4.55

ตารางที่ 2 ความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาวิชาศิลปศึกษา ที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนรู้
โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับด้าน

หัวข้อ	รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	ระดับ ความพึงพอใจ
1	ด้านอาจารย์ผู้สอน	4.00	มาก
2	ด้านบรรยากาศ	3.90	มาก
3	ด้านกิจกรรมการเรียนรู้	3.90	มาก
4	ด้านประโยชน์ที่ได้รับ	3.90	มาก